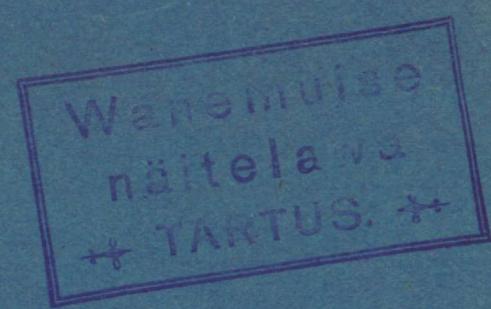

C 244.

5953

Noiapill.
Poccii.

135

Eesti Üliõpilaste Seltsile
Wanemuise näitelawa poolt.

Nõa pille

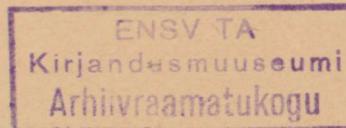
Muinaslooline mäng lastele

4 waatuses

Krahv Pace'i järelvabalt

A. Litsberg

76167

Wanemuise näitelawa
detsemberkuu 1910.

2.

Asalised:

Tüssu - Peeter
Kadri, Talutüdrük, ette os t
Pärtsipilli - Tõnu sometki
Näoper } Kaks hulgast arval v
läoper } märgatist
Laulujumal Wanemuki ete ab
Juri Mooses
Luningas
Tissi, tema tütar
Soja minister
Sökturik
Luningateenrid, rahid
rahas, tinnukas.

3.

I

Tänu õue

Tänu [astub lävest välja ja kallutab ette poole] Jaakobin nad küll ütlevad: Tänu am uits suur torn ja loru, aga mina ütlen: puhatüki jõru! Tänu, ära kiulagi nende tööni, istu maha ja te am all vääri mõnni! [Istub pärnu atsa, tõstab põlve põlve päale ja võtab partsi pilli (oxarino) taskust] Wana-pagan a lehepilli lugu!"
[Hankab puksuna]

Kadri [üle läue] Tänu, mine tsia-kartulid tsagama!

Tänu fajah, Kadri, küll ma lähen! [Kadri ära] Ega mee tsia ära ei joose, ja - kartuli ka mitte! Uits väike „Weluvere valts!“ [Puhub edasi]

Kadri [nagu enne] Tänu!

Tänu fah?

4.

Kadri Kas sa tsia = kartulid õra
tsaga sid?

Tänu Ei veel!

Kadri Mine tsaga õra, siis vee
lammastele haimu, peremes lask
üldida.

Tänu Fajah, kyll ma lähen! [Kad-
ri õra!] Sugugi ka hingraku ei
antaa! Aga mina utlen! Pana,
tee omale üits väike mönn! „Kuid
das ants kosja läss!“ [Puhul]

Kadri [nagu enne] Tänu!

Tänu Fah?

Kadri Kas lammastele haimu pased?

Tänu Ei veel!

Kadri Mine vee õra, siis tule töku
mulle pudrupaja all a puud [araat]

Tänu Fajah, kyll ma lähen! „Ega
mei lamba ka rohe õra ei sure ja
hainu ka mitte! „, Kati = Mardi
luqu!“ [Puhul edasi]

Kadri [nagu enne] Tänu!

Tänu Fah!

5.

Ladri Kas sa tsigade partulid
ära tsagased?

Tõnu Ei veel!

Ladri Si passa ei suile, kuidas
Asiad mäljas on ja visendavad?
[Ümbert mõrga suuluse siigade
noisenist ja rõhkinist]

Tõnu Lüulen küll!

Ladri Mine siis uithu partulid
tsagama. Kas lammaste hoi-
nad ära viisid?

Tõnu Ei veel!

Ladri No passa ei suile, mis lam-
bad leevad? [Teise mõrga tagat
suuluse lammaste ja tallepes-
te maagimist]

Tõnu Lüulen küll. Lambad mää-
givad. Koha lähen, enne veel üits
"Wana-faani valts! Lüulata
ka, Tahal jällegi puhkuma ha-
kata"]

Ladri Oled ikka üits-iga vene
lorn!

6.

Tänu Iis? Igavene lorn? Jällesee
wana joru! Si si sa sed avisi üled,
Kadri, mae siis mina ei lähegi!
Mõniel on niiud - pülipuhku mise
tund [wahetab pöwi], furiiku-
faagu leiva töpix!" [Puhut kül-
ma rahuga edasi!]

Kadri No siinle, kui sa nii oma
ajur ajad, siis sihntab peremees
sind varsti mineväa

Tänu Iis, tema sihntab mind
mineväa? Ma lähen isigi, mina
ei kõlba maamatsiks, mina
olen kunstnik, ei tähisin ütelda;
kunstnik.

Kadri Sina oma lobaga. Nood
oata, peremees tuleb [Lära]
[Peremees tuleb äueväravast] nolt

Tänu [üksi] Niiud-Tänu, tee omale
raasike mönn! Wöta mee kõis-
tus parku ja ole pere mete vastu
nol vähe ropp, et ta ka teab, kel-
lega tal tegu on, ja et üks-isitead-

7.

lik inimene tāna tema majast välja lähes! E jäab harkis jalga-dega seisma!

Peremees Nae! Tönu sa juba voodist väljas! Nis sa tääl seisad, jalad harkis all, nagu pukkide atsa pandud valja astjal?

Tönni ilma teisan siin oma ratsa jala pääl ja ei salci mitu quist nioqtamist. Ara tiku mind pilgutama!

Peremees Wae? Woi veel! Laiuskroon sa oled ja selliks si jaad. Sa oled ju nisu quine wort, et sa magada ka ei viitsiss, kui - see su kae sergemini ei läheks, kui tao. Kas sa sed avinski töid teed, kas nimud an mone pille puhkumi-se aeg? Ja olles veel mone pille - wa partsi pille! Käik ilma inimesed hinnavad sind juba Partsi = pilli = Janus, nimud nime enam ei punilgi! Kas sul siis

häbi saasugi ka ei ole? Päris päise päeva ajal! Kui seda näed ja sunled, ei tea mis äieti ütelda!

Tänu ülle mis tahad. Sa minu peremees enam ei olegi. Ma ütlen selle üles ja lähen ära! ~~mis~~
Peremees mis? Sina ütled üles ja lähed ära? Mis hullu juttus sa nüüd ajad? See on ju rumal lori!

Tänu Rumal lori? Minu ei ole sinu ovi! Silmapickuji hingerahu ei anta. Mina seda enam ära ei kannata, minutütlén üles ja-lähen!

Peremees ära aja hullu juttu? Luba sa lähed? Keset talvet ja vastu kallist aega-süs sind aodatane ja kust sa siua saad! Ega keegi teine selle nii hästi siua ei harka andma kui mina.

Tänu Hästi siua? Mis tõit see on,

9.

mis ma siin saan? Sellega ei ni-
-kasta ka veel sõtlu ãra. Mis mul-
-le siis antapsi? Sea rüppsid,
kama kâpsi ja kûpse kaali.
mis fa jema? Kaeu = vett, masina =
- pima ja haputropka! Sõõru
ja jaoqu pes tahab, minu ise-
- loom seda ei kanna. - Hüsili-
-tingat, siis oled sa majas! Lää-
-loma hommikuks! Koidu ajal teist
- sulge ja tule sella katensa-
- ajal moodist, siis oled sa laisk.
- Sestu vähe maha ja puhu pilli,
siis oled sa loru, tömba vähe
- voolund, siis oled sa toru - ikka
- seesama joru? fa mine õhtu ühes
- pâiseega m a g a m a , siis oled
- sa- pæwavaras! - Pæwavaras?
- Kas mina tema ãra warastan,
- tema lähes ise luaja?! - Mina
- mõuan katersaturnilist tööpäe-
- waam
- Siemino! Wa lobasim! Ega sina

enesele lääga liiga Regema ei
tisn. See on iseka õigus ka, et sa
muud teha ei taha, kui - siinu,
juna ja magada!

Tõnu luidas ma ei taha? Pille
lūua ja ürilibud tämmata ta-
han ma ka! ja - mis sa muud
lorad ega mina ei ole ju ka
sinn proovit taluposa ja tuo
pääle luo-dud. Minust iseka olles
pidannud saama mõni suur
saks wöi väikene härra. Mani
linnapää wöi - rachärra = mo-
sa härra = metsahärra, pulgajun-
kur wöi kantsileisirju taja. Lepa-
tab näpuga mina pääle! Sin see
ta mul ka an, aga ma ei saa
teda sätte.

Teremus Hirpa wöib sul saäl sär-
gi all alla, sina ei ole seasa-
lagi väart ja tahad linnapääres.
Saäl wöid sara uistada!

Tõnu Wilistan ka. suhun pille ja

lõon lulli, seda ma tahav. See
on juba korra minu - sõbline
iseloom

Peremees No nüüd on mul sinn
rumalustest himu täis?

San ja minul on teist just
ammagi himu täis, härravas
- Talumats! Talumats, tolle-
mats, tulumats!

Peremees No - mina ei pea ka
nedagi sinni. Kes minna ta-
hal, wöib minna!

San [ukselt] Mina ei case-
gi ennast pidada. Wötan amad
rustad = rassud kokku, ja -
-lähen! Enne palun ama am-
sasti teenitud palga nätle!

Peremees Wöid sohe saada. Sinn
amusti teenitud palg teeb pa-
rajasti kolm kopikat välja. Nun
on laisklemisiiga tasa teenitud,
nonda an meil wachel rehning
„ruuse” Siin need kolm kopikutan.

12.

Ja minud jumalaga. Leia sina
amale parem peremees, küll mina
amale sugesti parema sulase lei-
an [ära]

Tönni lõurva! Edalm kopikut?
Kui ma veel pusa gilt kolm kopi-
kut juunde saan - [kratsib ku-
kalt] Palju mul siis jula on?
[joonset näitelava ääre poole
pülli su mili] Kas Teie ei tea?
[Päorab tagasi] Igatahes alen
ma siis tehtud miles ja kapita-
list! Parun kohel! Ja möisa os-
tan ma amale ka ja minun
metsa! Edagu partsipliid ja
urilund! Edagu liipaid ja töl-
sipuid!

Kadri [tätkles suure piipa lewa-
pätsiga, paks peab aga ka täest
piirkonna]

Kadri Siis ongi minu nõnda,
et sa ikka päris täest läted!
Huu - uu - uu!

Tänu Jah Kadri, münd ma lähen. Õra mita midagi. ja ükskord tulen tagasi roskaga, ei, autumobiliga, et haisaga tarka! Küll sa näed! [jaoks seb sinus ümberingi ja leob lapiti käega tarka välja.]

Eksa: wuh, - wuh - wuh - ! Wuh - wuh - wuh, wuh - wuh, wuh!

Kadri Rumalatel ju kilel ütel-daruse ägneolema, ja nimel sa ju aled küllalt, aga -

Tänu Änne an maailm täis kui töwa! Küll mina tema-ga ka kokku püutun!

Kadri Jah, töwaga olid sa küll ikka alati noos!

Tänu Lui ma tulen, olen ma juba päris parim, mündgi olen ma juba-waba-härra!

Kadri Jah, waba aled sa münd küll, e teenistust ei suua.

Ma täin sulle wana sõpruse

14.

pärast natunese tee moona ka,
et sul eest kātl välta oleks.
See on mūr viimane, Sāo sun-
tāie kaupa, katsu kui kau-
geli sa temaga saad!
~~Tõnu~~ ~~lled~~ ikka wa hāā tūdruk
ja kui ma pord parun aleks
siis vātan su naeseks. Tõnu,
sed a mōnu! Sāoeks ta pohe ãra,
kohus aleks teda kõigekordem
kanda, aga - ei tea kas jānsan?
Wāib alla rebenek vats ja hūva
rooga jāā siisgi üle. Kas tead,
Kadri, see ta ta mille ãige nō-
riga selga! [Kadri seob tenu all
leiwapatsi seisja pāale pinni]
Soo, nōnda! Niid onud kui-
-teele! Jum alaga, Kadri!
~~Hakkavad üksteise ümber?~~
Ära muretse midagi, mi ñust
saab parun, paruniks ma passin!
~~Laudes ja pieli puukudes varat-~~
~~vast wäljat~~

Tõnu

- Uhtsahsaa, trallalla,
- Tõnu lähes reisima.
- Räha tal ja leiba küll
- kaasas partspilli [mängib kaasa?]

Kadri

Aga kadri nutma jääl
 Kas vel Tõnut näha saab,
 Tõnuse, peiuse.
 Kunka ameti!

Tõnu

- Uhtsahsaa, trallalla,
- Pilipartsipilliqa
- Lähen ma, küll näed sa
- Õnne tabama! [mängib]

Kadri

Parem väinud mängida,
 Tsia hainu sagada
 Küll sa näed, hättä jäed
 - liikale lääd!

16.

Tänu:

Uhtsahsaa, Arallallaad,
Tänu hankab minema
Tagasi kord tulen ma
Kuledse tollaga!

Mõlemad:

Ela hästi Kadriine

Tänuke

Jumala ga münd ma läe

üksi jää

Küll ma tulen pea grī

Tule, tule

Sälettagasi!

II.

Skets, maantee ja verstaast.

Noöper ja lääper [näss hilquist,
juhduvad, teine teiselt poolt tulles
keskel värkku]

Lääper Tere Noöper! Kust sa tu-
led?

Noöper Tere, Lääper! Kuhu sa lä-
hed?

Lääper Said kusagi mitte mida gi
mäpsata?

Noöper Mitte mida gi! Ehn-oli
sul parem önn?

Lääper Kusti tä parem!

Noöper Seal nad ajad! Tee paält
ega nee pääll, kusagi ütööle
mitte mida gi wätta!

Lääper Linn politseid ja maa-
uuratnikid ja trasmikid täis!

Ei jää lääperiks muud nõun üle,
kui annusama ameti päale hava-
ta!

Noöper Kas siis meie amet küllalt

amus eole?

Dööper Sa ikka sed award amus an, et kui sätte saadavasse, siis välla poodavasse!

Nööper See on sellipärast, et me-wäinased var gad aleme. Suurtesse ei puntu keegi, nende ees vältakse igal ajal mits maha.
Läöper Ega meie ei warasta, meie-võtame, kui-midaigi kuhugile ripasile on jäanud.

Nööper Seejärel see vahel on, et meie ainult väiksteid ja ripasile jaanud aju võtame. Peised, kes kõhe suurte summade paupa ja aiguse nimel vätavad, neil ole viga midagi.

Dööper Nööja, See vahel ju and aga taewaisa ees ei ole wahet midagi, meie ega nende wahel. Ja kui nende käsi mi hästi käib, et kõne nelja hobusega mina all mõoda sei-dawad, siis ei wai omeli temasse

Tahmine alla, et meie räks väinest käsi varast mälga peame surema!

Kooper Siis me sin niiud ilma-aegu jobiseeme ja tarka juttuaja-me lämm kohs on helle ja igalseteidu järelle. Juba räks pääva ei ole ta midagi saanud, puu kooripukese hallitanud leibanya ühe juba enne ära eelisitud hõringa pää!

Lööper ja minu kurn on kurn, nagu katuse torn pöua ajal sest see hallina-nesi on ikka üki väga tulgas jaomaaeg!

Kooper No katsumi soora kate pääde korrku ämme! Saar Rüavaka-maad sul tulvad räks teeharuks ja viivad linna. Istume paosa taha luumaga, eks juhtub ened möni väene hing tulema, selle taspud me kergemates teha võime.

Lööper Seda teeme, ehk on näknesi
enam õnne. Tule, läkeme! [Mõle-
mad õra]

[Teiselt poelt tulib pilli Tõnu]

Tõnu [Wersta tulpa vaadates] Saa,
sin ma siis nüud olen! Keda
sohki ja - wersta viis ka juba õra
räidud, ma arvan - Tõnu, tee
omale väike mõnu, istu maha,
puhka jalga ja lase väikene lugu!
Einet woin ma ka wotta. Söögi aeg
kiell veel ei ole, aga parun, nagu
ma nüud olen, woin ma teha
mis ma tahab [Seol leivapäksi
seljak ja paneb werstaposti nüale
püstist] Tõnu mu nimi ka, nüud
kus ma parun olen ja vabaharru
olen, enam olema ei pea sgi, see
söölat väga talumassi järelle, ja
minul oneli enam talumaja
haisu juures ei ole. Kinni nimi
nimi on nüud - kas Timoteus
wöi Timavei, kine ta neist on, ma

21.

ei tea veel pumbas! Sest paruni =
sangstest saavad vahel parajal ajal
kaa süda = wenel ased. - Soo, kumbat
ma siis nüüd erne tegema hak-
kan, kas - leiba säöma, või pilli
läöma? diisik andku aksust. [Loob
kõrva oma näobjid üra; mis tal ku-
sagil veel on.] Säöma - pilli läöma,
säöma - pillilööma ja n. e. [Viiimane
sõna on] säöma! No olgu siis säö-
ma! Lõstub maha, vötab leivapäät-
si polvede vahelle püsti, lõikab
tükki maha ja harskal säöma]

Wanemuine! [kerjaja kujul wängub
kepi naajal lähemale!]

Wanemuine Tere, noor mees!

Tann Tere, wanapnees!

Wanemuine Jah, wana olen ma
küllalt - wanem kui sina pojake
arvata ospad!

Tann Kas su köht pa tükki on?

Tanu maha, ma annan sulle ka
tükki leiba.

22.

Wanemuine Lõsse jumala andi
ära põlgas

Tänu Nok, vata siis, tõo, ja - püstustaka,
mis vanamees sa see uquue äige
oled, kust sa tuled ja kuhu sa lähed?

Wanemuine Aituma pojake,

jumal onnistaqu sind ja
sinu jalajäljeksi, enam kui
sa saavida oskad. Mis ma wa-
namees suur asjamees olin
niiud alen! Hõnnin pääle il-
ma mööda, kuni elupäeva-
kesed aitsalöpevad. Mis niiud
ülepää enam wanainimest
räakida. Ei elu, ei sure, ja val-
ne päälegi.

Tänu Vaene wanamees mul a-
sinust kahju. Minu luugu on
palju parem, kui sinu ama.
Minul on raha kui raba, ter-
veelt kolm kopsikut! Sellepa-
rast ma ka naba =

härra olen, töön lulli ja pukun
pilli, niipalju sii siida kutsub!

Wanemuine Tilli lööd sa ka? Siis
oled sa ju sa minu laste hulgast.
Tänu Kuidas nönda?

Wanemuine Kes laulavad ja pilli
läärad, on puka minu laste kül-
armsad lapsed.

Tänu Oli nönda? Dot a ma lasen
selle ühe loo? [Watal pilli välja]
Ilissuguse sa tahan, pas „Kuimetsa-
Kai valtsi“, „Karula mehe mesilei-
ba“, woi seda lugu, Kuidas xarga-
pois xodu tuleb?"

Wanemuine Mängi oma valiku
järele.

Tänu No siis ma mängin selle,
kuidas vägi Ramburki lähes?"

[Puhub]

Wanemuine [avaldas liigutustega
mängimise ajal suurt läädmeele!]

Pojake, singi see pill minule!

Tänu Ei, vanamees, amma pillima

i anna, kas voi mis!

Wanemuine Anna ikka! Sa võid ju
amale ühe ostaa, sul ju raha on
anna pojake!

Tänu Ei, pilli ma ei anna. Enne et
annan ma sulle oma raha, võid
ise amale pilli asta. Tidin amale
kiell moisa astma, aga saab läbi
iema seletagi! Säh, veta! [Lannab
raha]

[Ukristamine ja väär. Tänu kusut
kõhuli. Wanemuise imari lange
vad keraja hilbid maha, ta seisab
saal tutaval laulujuunala pujul.]

Wanemuine Täuse üles ja õra sardaq
Mina olen ^{eriti} mängijumal. Pillinem
hi ma armastan, päälegi pui neil
hää süda rinnus naagu sinul. Sina
jagasid minuga oma leiba, ja olid
valmis nõik mülle õra andma
mis sul oli, muid kui mitte andma
pilli. See mülle mõeldib Soovi münd
ise, mis mina sinule pean andma

Sa tead, et meie taavalised iga seovi võime täita.

Tõnu Lüüsbarates! Minna tokin
sa korra midagi tahta? Fokos
hullu? Kui muid aga tuleks
midas?

Wanemmine Mööte hästi järelle,
ara visapsäisa ütle!

Tõnu Õige! Waja järelle mõtelda!
Blännib mööttes pikkade rannmu-
dega edasi tagasi, mille juures
ta wakel xegemata minaga kuli-
side vastu pörkas] Oh sa jundas!
Saovisid on mul sii xerel piri-
pa. Ei tea kas saovin omale paar
naela hääd suihuvorste vör-
tak loop hääd seit vör kotti tain
kompsverka —

Wanemmine Mööte hästi järelle
vali midagi paremat. Kui sa
vorste ja kompsverid ära oleb
saanud ja õlle ära joonud, siis
ei ole jälle midagi

Tõnu Sääl on sul õigsus auusta-
tud laulitaa! Ika mötlen veel
krobedamalt järee! - Niind
ma tean! Mina tahan nii su-
gust pilli, et, kui ma mängin,
köik inimesed häänel-
le pärast rõõmustama ja naor-
ma peavad kasvöi lõhki, ja,
et kui ma rõvemini mängin,
köik tantsima ja hüppama
peavad, nii kaua kui ma
tahan!

Wanemmine [võtab hulgava pilli v.
võis pilli pörest] Sinu saovi
tahan ma täita, kui sa seda
pilli puhud, peavad köik in-
mesed rõõndaks saama ja naer-
ma, ja, kui sa teda rõvemini
puhud, peavad köik hüppama ja
tantsima, sini kui sa mängid.
Tõnu Aga mina ei oska ju nii
hulgat kaselistega, kui sel pillil
on, mängida.

Wanemuiine õra kärda, sellele annet
antakse, sellele antakse ka möis-
tust. Siinust saab suurem vilppuhu-
ja, kui Tumbalain oli; nipea kui
sa suku pistad, tuluvad sul wüsid
iseenesest

Tönu Ileuraa! See on sekv! ja poik
iinimesed peavad minu piili järelle
tantsima?

Wanemuiine Wenda see on, aga õra
sa ama wöimü surjasti tarvita.
Kui sa ülemelikups lähed, siiskäib
muhtlus selle kannul! [annab tõi-
mule piili]

[Pasane muusika öhus, Tönu on
pölvili heitnud, Wanemuiine hoiab
annistades kae tema pääks ohal ja
wajub alla. Tönu türn aega vait,
vahib siis ettevaatlikult ümber, siis
ama piili, räpitud pääd? Rae!

ka' muusika ärra katte är? läss ja
lauis! Ras to riist muid sa kõesti
mii soovasti mängib et poik tantsi-

ma harravad. Ei ole ka sedagi siin
 et ratsuda saaps! aga vaata, kes
 sääl tuleb, see on ju wa' kauba-
 juud Mooses lehmaga, see vana-
 vörnikael, kes mülle viimati tuba-
 kat müüs, mis hullem oli pairohi
 ja kärpseskih. Kull aless töre sii
 talle natukene pätle saaps massita.
 Ma peidan ennast õige aira ja kumla,
 mis tal õige ees on [Peidab ennast õra!]
 [Fuud Mooses tuleb, lehm akeliku atsat jare!
Waib ka nönda mangitudaada, et lehm
näha ei ole, see waib siis väasist hammdua!]
Mooses! Kui kull olep see üks rumal rahvas
 see talupoja rahvas! Olep mina seinud Tussu-
 Peetri juures ja olep mina temale itelnud. Mis
 minu olep temale itelnud? - Olep mina
 temale itelnud: Tussu Peeter, xassina ei
 takap astma oma lauta üks hää lehjm,
 iks peenikene lehjm, iks lehjm xii komplex,
 mis siinu annap iga päev kasspüümme toopi
 pima, mi tööli sii minu olep ains jneet Sääl
 olep Tussu-Peeter itelnud. Mis tema olep

29.

itelnuud? - Tema olep minule itelnuud: Mauses, cui sinn taop minule üks nissu gune lehjm, siis minu marsapsinule selle eest üks ilus raha.- Siis minn olep temale vinnud see lehjm, mis minu tul olep siin peie atsas, ja tema olep tema astnuud ja minule marsnuud viiskinme rubla ja olep tema pannud lauta oma teiste laemade juurde. Aga cui olep eila öhtu ilm läinud pimedaks, ja olepalnuud nii pime cui Egiptuses selle sume pimeduse ajal, sus mina olep leinud ja õna lehjm jälle vostnud [Jänu on lähemale tulnud ja kõik purnud] ja mind veel läheplinn ja minuks araa see lehjm kasi librikkule, enne cui tulip ujatnik ja strasnik, ja vatap veel kinni. Aga esite peal veel ilelu gena see ilus raha, mis veel olep saanud

Füssu-Peetrikäest

Tönu I see nogn tuloks ta alles pral-gut! Kanoõe, see on ju junt Maoses! ja lehm on tal kah? Eleda vist küll jälle mõne häää schotiss teinud ja talumehi petnud. Maoses uih! See alip ju Parkspilli-Tönu! Teadaogn alip meil kohkunud. Mis tõme illep meil oop petnud? Junt ei petta, junt alip ainsiniime-nic. Meil alip astnud see lehjim illesa raha eest.

Tönu Lou, sov! Õige ilus lehm! Sellel tööksid ta õige minu vanapere menehete Füssu-Peeterile viia, seon astab tema kohle õra ja massab häääd häääd hindu.

Maoses Oi, kui Tönu seda ütles, siis et Füssu-Peeter astap see lehim, sis mina lehip ja parub te malest miia see ilus lehjim. Iks peeniken lehjim!

Tõnu Siis ütle temaleksa minu puolt palju tervisid.

Häuses Seda minu tlep, mii taerti kui minu minni Häuses olep. Aga mis olep härra Tõnul saal üm ilus pikk? Ioss vilespiel? Neil mötlep, et hra Tõnu mängip aiumult partspille pääl. Seda meil ei teaap, et hra Tõnu mängip ka vilespiel pääl.

Tõnu Ja juuk, sina ei tea veel pavlo asjagi. Ega sa seda ei tea, et mina nüüd üks suur muusikant ja kontorist oleen?

Häuses? Ai väimer? Ois? Tõnu olema nüüd üks kontorist?

Tõnu Ei, ei, komponist, komponist. Ma eksisin. Osta, rohe ma mängin sulle ühe loo

Häuses Uih, saap olema Häuserel suur room, kui tema saab suul-maile muusika ja sii mengib üks muusikant ja komponist.

Tõnu [mängil]

Klaas Oh, misske iles, maljakas
lugu, meil peap naerma! Hahaha!
Hahaha. Misske pill ja misske
mäng - hahaha! Hahaha! [Naerab
alaläpmata ja sõverdab naeru
käes] Hah, minu ei saap aru - haha
- minu naerap enesel kas väl loksi
Hahaha - - -

Tõnu Oota, juut, sina petis, ta ei
pea mul üksi naerma, vaid pid
veil tantsima nah. [Vätab teise pilli
ja hankab seda puhkuma]

Klaas Jumala eest see olep on muu-
sika, see paneb soik luuliikmed lük-
kuma. Nih, misske muusika, meil
ei saap teise ti, meil peap tantsima,
nagu suningas David saaduse lae-
pa ees. [Hankab tantsima]

Tõnu Oota aga, juut, see tulip veel
paremini.

Klaas Linna enam kipates! Oh kuu
iles, oh kui kaunis, oh väga iles!

Oh David, oh Salomon! ---

Tänu [māngis ikka elavamalt
ja tänts lähet siiglisemaks]

Hooose formala ime! Missere nali,
missere lõbu! Aga meil ei saap
era n, meil jaab sinni, see hing,
lähet lõhni, see loots! Aiwai!
Aiwai! Missere lõbu! [Flippab kui
hulli]

Tänu Flippa ja sarga, petis juub!
Kes sind pääskis lehma warastada!
Flippa münd!

Hoooses Aiwai! Aiwai! Jetapome-
ti jerele see meng, meil ei vöi enam!
Heil ei vöi, ei vöi! [Hing getult] Heil
'hep. kapares, kapo-po-po-pores!
Heil tänsip enese enese bultiks! Aiwai!
Heil surep, meil surep! Jetap jerele!
Aib! Heil surep! [Langel melle vös-
tuselä maha]

slagu mupill

Tänu See oli sulle parast! [Lönnib
minema] Mine veel teinekord leh-
na warastama! No kui ma vänd-
vähm siutsemast laddija jaopsel ära]

34.

Kohuniku leian, selle ma sellele
üllen, see viib su wangi.

[Wäheaja! pääst tulvad Nöoper
ja Löoper]

Nöoper Siinle, sina! vaata, sääl
on üks sirapile maas
Löoper See ma gab!

Nöoper Olemi hästi vagusi, vik
olla, saab midagi näpaka.

Löoper Katsumi järelle, aga ette-
vaatlikult! [Lähenewad kroosesele,
Nöoper saab jundi põuest rahaasati
päthe!]

Nöoper See asi läss hästi! Nagab na-
gu sukk, ei liigutagi ennast.

Löoper ja sall on mäkkavasti raha-
täis. See oli aga üks õnnelik juhtu-
mine! Niud-anna me jalgadele
teada.

[Lehm tuleb tagasi ja tuskab tar-
vedega Kroosest]

Kroos [hankab unesti mõne noreka-
misse ja öhk amise järel liigutama]

Kus minu otep? Heil ei meel tap
 mind, cui, et meil otep tantsinud
 ennast pool surnuus? Kus otep
 jaanud see nietud musikant?
 Heil ei saap enam oma jalgu
 liigutada [kätega robaadis] Kus
 otep minu raha? Skina ei leiap
 oma tassenpung! Aiu aih! Heil
 otep iiss kadunutini mene! Pema
 kelm on mul ärawarastanud
 minu tassenpunga, mis oli täis
 ilusat raha! Aiu aih! Heil otep
 saporess! Skinn joosseps linnia
 politseisse ja karjup: õigust!
 Õigust minu karjup! Õigust!
 Skinn tassenpung, minu raha!
 Aiu aih! Skinn tassenpung, mi-
 nu raha! Kardavai! Kardavai!
 [Van quis minema]

Eesriie

skinn

Kolmas vaatus.

Kuninga lossis. Tagapool laia de
neste taga lahtine röödu, kusti
trepid alla viivad]

Kuningas [ilmul astub mõne
sammi edasi ja jäab siis ~~keskell~~
saali sisma! See! Kas see ei ole
kuul mata luigu, mina olen
kuningas, kõik minu kuninglik
loss rökkab rõõmest, laval, vae
ja nali igal pool. Kallid jõudu
pühad on üpse ees, kõik inimesed
on õnnelikud, ainult üks, see kes
muile sõigearmsam, minu armu-
sine tütar on kurv, nimelt Tema
suust ei tule rõõmu hinnatavaid
mult Tema hulde ümber ei näe
naeru! Ta närib nagu lilleke-
palava paeva päes väljalla - si-
rebel! Ja ameti olen ma oma

poole kuningriigi ja oma lütre
käe sellele lubanud, sis teeb, et
mu lütar jälle naeral! Seeži ei
või seda, seeži ei saa sellega
toime! Eh ma ännetu kuningas
ja ännetu isa! [Selistab hage-
dalt sella].

Peener [omaani sumardades]

Kõigearmulisem kuningas kasi-
wad?

Kuningas Kas minu soja minis-
ter saäl on?

Peener [nagu enne] Si äige armu-
lisem kuningas, ta on saäl ja
aastal käskusid.

Kuningas Si mõjutab mu ette?

[Minister ilmub sumardades ja
jääb aralt seisma, kuninga
otsa vahvides]

Kuningas [pahaselt] Suur asja-
mees ja minister tahate olla, sal-
list palga ja pintsjoni saada,
aga midagi ei oska välja-

mäeldda ja mille näru anda,
kuidas ma oma lapse jäelle naer-
ma saan! Wai on teil midagi
mit meelde tulnud, ütlega?

Minister [Kumardab maani, ko-
xutades rääksi des] Ko = ko = koi-
gearmulisem ku = kuningas, ase
on raske ja keeruline ja kaib
üle minu jõu! [öhkab raskelt]
Kuningas lambapää olete ja
väärk, et teid paar jalga kõrge-
male öhku riputada ehn pää
ja gu lühemass teta!

Minister [kokkunult kumardab
maani ja vaidab]

Kuningas [vihaselt möne sammu
astudes ja ministri ette seisma jaad-
des] Leie oleke minu sunikagli-
ru maja soja, maja = ja tsere-
monia ja sisemiste asjade = mi-
nistri ja teie hoolde alla pääb tööude
est muretsenine, sast teie rumal
pää sis mittle midaagi enam ei

leia?

Minister Eikka segeedes ja kavu-
tades] ah, sõ- sõigearmulusem
 kuningas, teie maja, koja, tsecre-
 muoni ja si-si-sisimiste asjade
 mi-mi-minister alen ma kū-kū-
 kull ja ma alen ka pā-pō-pōin
 hinnud mis teadsin! Sõa=sõin
 la=lauljad ja tantsijad, nõin pi=
 pillelaojad ja ti-ti-ti=tüatrid
 tegijad, sõin maja-hambad
 ja wiguri-wändad on kuninga-
 tütre es oma ãnne ãra katsu-
 nud, kuningatütar ikka ei
 ma=ma-naera. Heie olemme ku-
 ninga tütrele sõige-haljakaamaid
 jukusid ette lugenud, naqu, li-
 rum larum lumpp, aga mida-
 gi ei aita.

Kuningas lämmas aette ja läm-
 bas ja üle sõig lirum larum
 lumpsi dega, kui tul paremat
 meeldi ei tul.

Minister [Häkki] Ah kõige armulised suningas: mul tulub midagi meelde. Heie linna alla üks kunstnik tulnud, kes nii mängida maguseda veel ühesgi inimene pole muulnud. Rahuval täiągib et tema mäng põirk inimset röömsaps teeb. Eks meeldib ta kõigearmulisemale suningatütrele

Suningas His selle kunstniku nimim
Minister Parun von Partspill!

Suningas Ma kirjutan talle rohe
ise kirja ja näsen tal rohe siia
tulla [Lisijutab] Siin ta minu
tubre terveks teeb, saab ta paal kuning
rüki ja voldan ta amale väimehenest
Ta näis ka ka peenikesest soast ale
ma, tal an nii võõrakeeline nimine
Ta ei keeps siis ka mulle häbi. Siin
an kiri, sa akre see rohe paruni
von Partspilli paale [ministoritä]
Siin muid see ka ei aita, siis ei ole

41.

küll enam ühtegi abi. ak vääl
tuleb minu tütar ja kurb magu
teka.

[Kuningatütar iemub]

Kuningas [Talle vastu astudes]

Siere hommikust mu armas tütar
Tippi, ^{sä}aled sa juba ülewel? Kuidu
sa magasid, kuidas sa ennast
tunned?

Kun.tütar Waga hästi, isa!

Kuningas Sa tunned ennast pa-
rema? Sa ei ole haige? Sul ei
waluta midagi?

Tütar Aga ei, isa!

Kuningas [Iniskalt] Aga rõ-

mus alla sa sisipi ei saa, naera-
tada sa sisipi ei või? Oh mis ma
selle eest annassin, kui sa jälle
innelik alla ja naerda võiksid
magu enne. ah armas Tippsikene
naerata mille ametiopi üksai-
nukene kordagi, kui ka ainult
moka-atsa täis!

Kuningas Ma ei saa ju ameti mitte!

Kuningas Sah, ma tean mu laps! aga nüüd hakame viimast abi-mu õnnit katsuda. Ma saatisin ühe puusa kunstniku juurde, ta tuleb siia ja mängib sulle ette eksaad siis töövers.

Kuningatütar Ei usu armastata.

Kuningas Noh ärme loobust kaotame. Ta tuleb varsti, lähme sõõme mälestke priuvesti miskava Kuningatütar Lähme, aga ma sulle siia ei saa [lara]!

Tänu Tuleb maja kas toredates riiekes, amal vile käes, laulda?

Nüüd olen ma üss kange mees

ki sarnast tervet rii gi sees

Kui sölak minu villespille

Süs roõmu igal ühel püll.

Kui pilli hääled sölavad

Süs korraga käik naeravad

Ja raha tuleb kopaga

Kae mis am Pilli-Tänuga.

Hui mõnda linna tulen ma
 Hõik seitungi mird pittava
 Ma vatsin uue nime ka

Parun von Partspieel olen ma.
 Hõik mam li langiva põlvili
 ja tahtwa, et neid kasissi
 Ihel roosa sinju saadava
 Lae mis am Pilli-Tenuga.

Ja ma ole nüüd üts kuulus
 ja kangel mees. Wal mis soik kolme
 kopraaga ja partspilliiga õra ei
 saa teha, sii tark oled, na qv
 mina. Ma olen sõigepuutsam
 kunstnik terves maailmas, sõik
 joakswad puulna sii ma män-
 gin, krakviolja parunid ja wort-
 tid - ei wirstid iska ja wonnid
 ja alles need peenised mam-
 slid ja prouad. Ja siua wöin,
 mis tahan, ja juua niipalju kui
 tahan ja magada wöin, mickana
 kui tahan ja seljas on mul sõi ge-
 peenemad puusskini riide ja

autähki an mul nii palju, et aks
 selja pääll ulatab. Ma olen kaama
 prostoil nime Tõnu ãrapannud, ja
 nimetan ennast nüüd paeun van
 Tartspill. See kõlab rohkem prantsu-
 se keele järelle. Ja nüüd on mind
 kuningasgi viimati veel oma juu-
 de kutsuda laskenud ja selle suure
 riija saatnud. Ma tulin külj po-
 ke siia. Koik mu hää pruukost jää-
 lauale: masina täis sehi, kol-
 mekünned popka eest saia, üks
 päts leiba, neli praeitud kana,
 20 hapu kurvi ja üks praeitud
 mummipärsas - aga mis kujas see-
 sab, ei tea ma, seit see on üks pa-
 gana lugu, ma ei mõista lu-
 gedat. Ehn saan siit mõne noor-
 sandi patte, kes mille teda
 ette loob. Hei würtid, vannid
 parunid, ministrid, kindralid,
~~ministrid~~ kas seegi ei tule.
Eestlinister tulub rutku!

Tänu Noroh, see jaosset mii ruttu
tuppa, nagu wasikas lauta
Minister. Hes jõegeb siin ku nii -
ga kajast parjuda?

Tänu [Kartlipuuli] Mina olen
Partsi pilli-Tänu-Tahsin ütelda
paron von Partspiel.

Minister [Räätsalat] Oh see rõo -
mustab mind väga, meie ootaa -
sime Teid. Kas Teie kuninga kir -
ja läbi lu gesite?

Tänu H-jah, aga mul on halvad
siemad, ma ei saanud temast
hästi aru, ehk locol mille veel
pord ette.

Minister [Doeb] Amustatud parun
von Partspiel? Teie suuresus näib
teie eel

Tänu Hes pääs minu eel? Kuu -
sus? Tada meest ma ei tunneagi,
Pekkust ja Paulust ma tunnen
sill aga suuresust ma ei tunne,
Minister See täkendab ju teie pui-

~~tat~~ minne, mis sõnu teeb.

Tänu aha kama? ja kama ma tean, sama hapu piima sees sõn häämeelliga. Lole edasi Minister [Loob] kui meie Teie sunistist suutsime

Tänu kles need meie on? Kas sind ja mina?

Minister ei, kuningas! Nüüdisest kirjutab ta ikka, mii on peenikene.

Tänu aha meie oleme peenikene, aha.

Minister Kui meie teie sunlist suutsime

Tänu kles too teie siis jäalle on, maa ole ju üksi.

Minister Nända kirjutada on juba peenikene.

Tänu aha see, teie olte ka peenikene? aha!

Minister Kui meie teie sunlist suutsime -

Tänu Niin kunelis ta juba kolm
korda.

Minister Ei, ükskord, ma lugesin
ainult mitu sõnede.

Tänu Nah mis sa sis mitu korda
laed, siisei saa ju pöri oissa

Minister - sis wotsin ma nõuks -

Tänu Missa wotsid ?

Minister - sis wotsin ma nõuks
Teid, meie kuva tütre, Tippsiees,
mängi ida lasta -

Tänu Mis kuja tütre Tippsiees ?

Sis panen patku

Minister Ei, mimm kuva tütre
Tippsi ees !

Tänu Ah kuva tütre ! Las tael
sis xaks kuva tütre Tippsit an ?

Minister Ei, üksainusene, ma kor-
dasin ainult.

Tänu Ära tee ni, sis saad sa veel
enam kurbi kuningatütreid
Tippsisid.

Minister Hii Teie mäng, teda räämu-

säss kees -

Jänu Mis ma siis temaga mängi
ma pean: popit väi kanni.

Minister Telli ameti! - Siis annan
Teile poole suninguüki ja vötan
Teid amale väimelkess.

Jänu Huvrah! Tippi teen ma
terveks - ja vötan tema naeseps
Minister allakirjutatud. Teie
armuline suningas.

Jänu [vaatas!] Mis pärast ta siis
paber alla sirjutas ja mitte pää
le?

Minister Kirja alla, mitte paber
alla.

Jänu ah sao. Ma tahan siis oma
suurt sunsti näidata ja kunia
gatütart aidata. Tao aga siius
suningas ja Tippi sua ja too
ka üks suissetatud lamba pints
ikes, mu rõht on kangi tähi
Minister Sääl suningas tulebgi
ja kunin gatütarka.

49.

[Kuningas, kuningatüt ar ja ko-
jarahtas tulewad. Tänu pümmar-
dab järgesti]

Kuningas Siis teie alete see suur
kunstnik parun von Partspill?

Tänu ja! Meie alete to suurte
parun von Partspill!

Kuningas Teie siidust an maailem
täis!

Tänu si, mina ei ale täis, ma
olen üsna paine, mitte lama-
pintsugi ei loonud mulle Teie
minister

Kuningas Teie naljatale, suur kunst-
nik, eh et meie ka naerda võiksi-
me õga minu. Tippi on kurva-
meene ja meie alete sellipärast
söik ka purvad.

Tänu. Oksaal liame abi. Kui
mina piripill - tahtsin ütelda,
kuu mina parun von Partspill män-
gma harkkan, siis peab printsess
Tippi naerma, kas või kohuli

Kuningas Palun siis kunstniku hõrra
harkka pääl ja kui Teil pordat
lähed minu tütart tõveres teha,
siis saate minu väimeheks-

Tänu Ah kuninglin neitsi Tippi
Kuningas ja paol kuningriisi
annan Teile ka veel.

Tänu Taode aja poole siia, muid
harkab pääle. [Hõiv istuvad ja
seisavad aotel. Kui Tänu män-
gina harkab, lähevad mäed
järjesti rõomsamaks ja näerule.
Siis harkab kuningatütar näe-
ma, siis poik teised. Viimaks
harkab kuningatütar fantsimaa,
siis poik teised. Tänu vatab pilli
suust!]

Kuningas Tänu selle, kallis mees,
paol minu oigust on sinu ja
minu tütar ka.

Kuningatütar Minu päästja ja
peigmees!

Tänu [kõrvale] Ligi tirkus! Kui seda

minu Kadri näeks. Oh ükskõik.

[käresti suurepärailiselt] mie
kallis mõrsja Tippi, kau kantses
arts iah lip sie. [Laset valjapallt
ta ette põlvili ja annab plaksti
käele suni] Sel siimapilgul on
waljas suni xara]

Luningas Mis see tähendab, kes jul-
geb seda pühalinu tundi se gada
Teener Üks mees mõuab väga tähtsa
aja parast suninga jutule sää-
da ja ei taha ara minna

Luningas Nal laske ta sisse.

[juut Maoses tundib lõwest sirse ja
visebat ennast suninga ja kygade
ette maha]

Maoses Õigust, armuline suningas,
august! See mees saal alepäraro-
vund minu ileraha! minu
kallis raha! Õigust suningas,
õigust!

[Kleuldine rohkumine ja äritus;
häälid läbisegi ja üks teiselt nüsi-

mine, Mis? Sa on jundi raha õra-
varastanud? [Kuningatütarjaa-
sseb kuninga näte vahel]

Moses Õigust, armuline kuningas, õigust! See mees otep üps selm,
üks qui! Tema varastap meil õra
raha. See otep seesama mees ja
seesama pill! Meil juhtup kogemata
nägema ja kulumaks kuidas
tema mengepoma pilliga ja tulep
kuninga lassi ja et üks otep
lahti, siis meil tulip järelle ja
watap tema sinni! Lardavoi, Bar-
davoi! Wat ap see waras nimistost!

Kuningas Mis? Mis? Mis?

warastas sinn raha õra? Mõistet!

Moses Ja, armuline kuningas! No
tema seip meil õra ilus raha! Meil
seip maanteed mõõdag, otep
sääl alnud see mees ja otep mesif
menginud am a pilliga, nii ilisti
ja nii kenasti, et meil otep pidap
mu tantsima magu David, kui

sii tema tantsis laeka ees. ja meil
oleb tantsinud, kuni meil oleb õra
minestanud. ja sii meil õrakab
oles, siis oleb olnud radunud see
mees pillega ja minn illes raha!

Kuningas [Tõnile] His ja selle
paalewastad?

Tõnu Tuha tühijoru! ei ole mi-
ma tema raha nähinud veel vâ-
hem varastamud. Tema müüs
Tussu-Petriile lehma ja üse jälle
varastas õra. Selle trahvits lask-
sin ma teda selle Kärra-paani
tantsida, kuni tal hing riindu
piinni jäi; aga tema rakahast ei
teada ma midagi.

Kaoses His see mees üle? His tema
üle? Meil vargas Tussu-Petri
lehjin? Tema valitap! Abram
ja Isaxi juures, tema valitap!
August, armuline kuningas, öi-
gust! Meil ei vargas lehjin, te-
oma vargas meie ilusraha! ai

waimer, aiwaimer?

Kuningas Üks südistab ühe, teine -
südistab teist, selle moega ei
saa meie kaugemale! Viige
mõlemad vangi, puni kohus as -
ja seletab! Sina, pillimees, ma
olev sulle küll põtle puningriiki
ja oma tütre anda töötanud,
aga seest saad sa isegi aru;
et, sii sa varas oled, pead sa vallas
rippuma, magu kõik vangad.

Teist nõnu ei ole [funt ja Tõnu
rabitasse sinni ja viiapse õra.
äraviimise juures ütleg]

Moses Mengib sina veel mind
„Kara-Jaani“

Tõnu Adie ak kuningas ja prei -
li Tipsi, küll man qite te nulle
minanissi [ära?]

kesriie

Neljas väestus

Turu plats. Kesk platsi nõrgem
 koht laundades t punase midega
 ära lõodud. Wahl seisab juures. Kooper
 ja Lõoper ilmuvad aralt juude raha-
 hask ümber.

Kooper [aralt wahle] Kas sun see
 koht on kus Partspille Tõmugu
 xins [näital poomist] tehtakse
 Wahl loojah sun. Kestel sii sillega
 asja on?

Lõoper ja Kooper [võhudes]. Meil?
 Mis ta üles - meil? [fulgemalt]. Mis
 sun meil sillega peab asja olema.
 Mitte mudagi. Meie oleme ainsad
 inimesed

Wahl. Ooh? Ainsad inimesed nä-
 nad nature teistwisi välja.

Kooper. Kuidas? Tema on välja -
eppjäinud pitsmaaker ja mina
olen pitsmaaker, meil on selle
paberid lastis. Ainult, et pinaat
ress pääl meie nüded naturee äras
on kulumud!

Naht. No astuge sinna kõmalle, kui
kuulutada tahab, kuidas vohutuus
peetakse.

[Kooper ja Lööper astuvad kõrva
viale ja on parast vohu ajal aradat
ja vahivad alati üksuse otsa]
Lööper [varustab ennast]. Puh! See
mu judinad, jooksevad üle selga,
Kooper. Koh? Misuguse vohu pääb, kus
kus elu ja surma üle otsust tehtakse?
Eks ta ole.

Lööper. Ega meil küll midagi kantak
ei ole, Pillimes poodanse üles.
Kooper Jah, ja see vägivad nad
meil maa pääl eugesest! Kus see
eiges on? Tema poodanse üles
ja meie omeli olme, kes juudi pal

jaks teguvald.

Lööper ja nii sagestast ei pea eigid ülekohtuste pärast kannatama! See on juba maailmas oinenba sille üle ei märksa meil püüd mündu.

Koöper. Küsimine on aga inkuu see, munas mee kätte poemise kord tuleb!

Lööper. Si oisi see tuleb, siis tuleb. Üks halb asi see poornine ju on, ma kardan aelast öödi. Aga - eestkätl ei ole meil midagi narta, täna poodakse sillimeest. Sua joonisel palju rahvast kokku, etk saab midagi näpata.

[Tõmmeti kogub. Kohutunik tuleb pühapäeval ees, läheb kõigema soha pääle. Tõnu tuuarse kahe kardavri valul ta on väga rahutu ja märsitus ja lükka kõik küünarmuskudega korduvad õra. Tõnu tuuarse ka kohutuniku mõrvale Punases mides timur Tõnu järel. Rahva seas ilmus ka juut Slooses lehnaga]

Tõnu. Sakardement! Kas see on oka
mene mood, inimest nii varava maast
üles kiskuda ja sua weduda? Ja mi-
nil ole üm alles nii magus ja tahsin
veel ühe unaku magada. Kas te ei
tead mis mees ma olen? Minna julge-
te te sedavuse ümber kääda! Ja veel
täna kus omesti jõulu laupäeva on ja
kalles pühapäale haxikab!

Kohtunik. Rahu ja vait kuya tegya!
Tõnu. Iina ei ole kellegi kujutategya,
minu olen Partsi pelli Tõnu andke
mu pill kätte ja laske mind lähti.

Kohtunik. Sa tead et sind on summa
mõistetud eest et sa juut Mooses
käest raha ära varastasid.

Mooses. Ah, wai varastups jah. [Lihm
annab talle sarnedega, tagast miksut]

Ah waimer kes loops mind

Kohtunik. Ila loen nüüd protokol-
test otsuse ette.

Tõnu. Mis peutub mulle su protokol-
koll. Anna parem siia oni Partsi

pill

Kohlinik. Seesinane Partspilli Tõnu
Tõnu. Minu täis nimi on Tõnu.
Timoteus Timothei Pillepowski Pili-
pillowitsch paun von Partspill!

Kohlinik Arge väikige vahel.

Tõnu Kuhu ma sis pean täkimma.

Kohlinik. Seesinane Tõnu madalast
seisu est

Tõnu Kuidas ni madal seisu, ma
seisan ju kõrgel kui kõrge edeli-
pulga püüal, andke mul tööl alla,
sus ei ole mul enam madal seisu, muid
kõrge este.

Kohlinik Ameti poolest -

Tõnu Oota seda seletan ma ise pare-
mini, õnne olin amikarjus, sus sea-
karjus, sus lehmakarjus, sus tsia kar-
tuli tsagaja, lamba heinte wua, jooksu-
peiss kunnipeiss, sulaspais, müsikant,
komponist, parun, kuninga poole-
teräke ja kuninga väimees.

Kohlinik. Seesinane Tõnu leiti

süudi olevat -

Fenu. Mis sa lõrad: kuidas mul leiti südis olevat, mul oma pürestani püsida jalas

Kohtunik: Et ta auusa juut Moesese raha õra on rõõvinud ja sellepäast mõistetamise ta surma. Alexei õige ja tempelmark õra mõusitud

Fenu [hinnul]. Ku-ku-külge-a-ä. arge nalla tehke, ma ole ju suutu

Kohtunik: Seadus ei tee ial halja. Sa pead surema 153 paragrahvi järel

Fenu: Oi taiwane, toda para vör peris krahvi ma ei tunneki ja kui min tema järel surema pea, laske ho waene parakrahvi elada tal ehk om naene ja lapsed kah, ega mul mitte ei ole, jumalaga [Fahul putku pisti, heitakse kinni]

Kohtunik: Wait, müid on just otsas!

[Frumeti hääl]: Aga külge, see ju kuningliku saatkonna paesina hääl.

Tõnu Mis mulle see pao sunaga komin
kordu lähels, laske mind koju, mis
kohlt on tühj ja mu süda puhas

[Minister saatkonnaga ümber]

Minister Kuulge! Et see kirjategija
kuningatutre termek tege, siis tahab
kuningas talle oma tänu üles näidata.

Tõnu Kas ei tehta kins [poemise
mark]

Minister Sunnast ta sind ei voini päästa,
aga ta lubab sul veel enne sunna
üht sunnast palvet täita Palu siis.

Tõnu Kohlt on küll xangesti tühj ja
uks praetud ani oleks õige paras aga-
bed uks mõte: kui nad mulle pilli
tagasi annavad, siis olen ana peas-
tetud

Minister Noh räägi!

Tõnu [sturnell] Kui ma siis oma
xuru legowestusele otsale pean vastu
minema ja siita tähesti ãra su-
remma, siis palun kui kunstnik, et
ma veel uks kord oma pilli pääl

tohin mängida enne summa.

Moses. Õige andke temale piki-
pille. Vai mer vae, mina ei tahap-
tantsi.

Minister Rahu! Andke talle pikk
 wumast korda katte. [Antaks!] ja
Tõnu hankab mängimis Aegamüöida
hankavad kün Tantsimägi, kus
hullem ja hullem.

Moses. Vaimer vae, minu sirep mi-
mu tunnustab üles, et minu olep kehna
varastanud [kuxikul maha, seputale
salgadega edasi.]

Looper ja Niopper [tantsides] Aljai,
 ai, jata järel, meie oleme suudi, meie
 wotsime raha õra, jata järel.
 [Äksi kääb kõva kargates, kook ku-
 kuval maha, näitelawa läheb, pime-
 daks. Kesk näitelawa ilmus Wane-
 muine saladuslisel walgesel.]

Wanemuine

Kui jumalate arm kord taevakojast
 Toob kallid kingitusi ilmases,

Ei maa pääl kesi pole õme tojest -

- Liig kõige ta on imimestele

~~Ma andsin morapelli selle Tõnu~~

Mis rõõmu tina wüs kein

~~algat~~ rahvale,

~~wj~~ Kuid amult oma otsesid sa
~~ühvervape~~ ménnu

~~is~~ Peepäast satlusid sa hädasse.

Kuid wotan jálle oma kõngi ára

Ja wien ta oma kotta tagasi.

Kuid susgi annan selle rõõmu

~~sára~~

Sa polnud hall ja mitte õeti.

~~unn~~, mis ma anda lahtsin selle

~~esaks~~

Sa leiad teda ilmas ehe ka

~~weel~~

~~unn~~ Kestla ei muuda selle chann tu-

~~saseks~~

And keistel rõõmu teha ehe-
teel

~~tu~~ ~~[Hanemune] xavb; äkki läheb val-~~

~~geres, tung ja unimesed on kadu-~~

nud Wärrelawa on kuningaloss.
Kuningas istub trooni pälj, tütar
kõnval, tema ees Fēnu. Kojarah-
was.]

Kuningas. Ket su suuta oled see
 roovistab mind, muidkui et
 mitte sina, vaid üks suurem vaim
 minu lütre peastja oli, sus ei saa
 ma sind ka oma tütrele meheks
 anda.

Fēnu. Äige pange pahaks aga
 ei tahagi kui Kadri seda lea-
 da saaks, tu kratsiks mu sib-
 mad pääst välja.

Kuningas. Noh sus annan selle
 poole kuninguuki.

Fēnu. Mis ma sellega pääte-
 hakkan. Ma ei joudnu enne
 peremehe tsia kartulidigi ara-
 tsagada ja niiid tsaga sus ter-
 we poole kuninguugi tsiga-
 dele kartulid. Eev, e, sus ma a
 sas enam kui ütskord kulus

magada

Kuningas. Ma arvasin see ka,
et sa seda ei taha ja küngr
selle sis mis selle enum mõra
järel on [Annab märgi, teen-
ud teovad bulk worstised ja
käksised ja seakantsised ja
kaljakannused]

Fönu Hurrak, vöt kus möistlik
lugu, oh oleni münd Kadri sun.
Kadri [tuleb]. Fönu, sin ma olen.
Fönu Kadri oh sa mu Niputri
oh sa mu mesetrull, jauluworsti
otsakene, werækäipekene
Kuningas. Kas münd oled
vahul?

Fönu Autuma kuningas, sa oled.
ju tank mägi maele maha
seakarpu. Nõ münd on alles
jaulud.

Kuningas. Münd vötkne sis
ka mae jäuludest osa. (An-
nab märgi, eesmee läbile öör-

66~

Halle, sur jõulupuu, koor
ümbri. Sõnu laul, kiriku
nellade helin.]

Iha tulen taevast ülevall
Häid sõnumid toon teile
säält,
Need toon ma teile rõõmu-
ga
Need tahan minna absoluutu.
Üks laps on täna siindi-
osand
Kui ammust agast töö-
tud.
See kaunes, armas, laps'
ukken
On meie rõõm ja tulen
õnn.

[Ülevall, saali koore pääall
laulab leine koor vastu]

See on see Issand Jeesus
rist,

67.

Kes tahale ota hāda -
list.

Ilusel See on see Ümiste -
elist wa

Ilusel Kes meid wölb satust
winnab eha giga

Kuningas [publikumile]

Nüud laulge aya tee ka kõik
kaasa. [Ütleb sonad ette]

Oh wöla armas Jeesuke

Ka sõimes minu südame

Oh wöla temas hungata

Et mina send ei ümista

Hõlem koord ja lapsed

Oh wöla armas Jeesuke

j. n. e

Ilusel

[Jeesuke]

Ilusel Dr.
Talvi Lopp

